

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 017161 16 Uvp
Banjaluka, dana 13. decembra 2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrk i Želimira Barića, članova vijeća, uz učešće zapisničara Margarete Nikić, u upravnom sporu po tužbi tužioca R.D. iz P., protiv rješenja tuženog Ministarstva ..., broj: 16-03/4-1-4-560-461/14 od 08. jula 2015. godine, u predmetu određivanja novog procenta vojnog invaliditeta, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 017161 15 U od 29. februara 2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13. decembra 2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom je odbijena kao neosnovana tužba protiv uvodno označenog akta tuženog kojim je u stavu 1. dispozitiva, odbijena žalba izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za boračko-invalidsku zaštitu opštine P., broj: ... od 27.4. 2012. godine, a u stavu 2. dispozitiva, u postupku revizije data saglasnost na rješenje. Tim rješenjem je odbijen je kao neosnovan zahtjev tužioca za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta, te u postupku prevođenja po službenoj dužnosti riješeno da se tužiocu i dalje priznaje svojstvo ratnog vojnog invalida (RVI) druge kategorije sa 100% invaliditeta, po osnovu ranjavanja zadobijenog vršeći vojnu dužnost u odbrambeno-otadžbinskom ratu Republike Srpske, sa pravom na ličnu invalidninu vojnog invalida druge kategorije u mjesečnom iznosu od 100% od osnova, ortopedski dodatak prvog stepena u mjesečnom iznosu od 29% od osnova i dopunsko materijalno obezbjeđenje u mjesečnom iznosu od 40% od osnova, počev od 01. januara 2012. godine, pa dok traju zakonom propisani uslovi i tim rješenjem je zamijenjeno rješenje broj: ... od .15.6.2009. godine.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio stavom da je osporeni akt pravilan i zakonit, jer je tuženi u izvršenju presude tog suda, broj: 11 0 U 014773 14 U od 27. aprila 2015. godine, postupio po uputama i pribavio nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije, broj: ... od 27.4.2015. godine (nalaz i mišljenje), u kojem je na osnovu nalaza EMNG GE od 30. juna 2015. godine, konstatovana lezija korjenova C6 i C7 desno, umjerenog stepena i da nema znakova sindroma karpalnog tunela desno. Komisija je obrazložila da je taj nalaz u odnosu na nalaz iz 2012. godine poboljšan, jer je operativnim putem urađena dekompresija n. Medijanusa desno. Utvrđeno je da nije došlo do pogoršanja u odnosu na nalaz i mišljenje iz 2008. godine, jer nema pogoršanja u pogledu ocjene oštećenja organizma tužioca po ocjenskim tačkama T-156-50% Liste procenata zbog gubitka oka, T-116-90% zbog amputacije lijeve natkoljenice, uz primjenu člana 7. Pravilnika uvećano za 10% zbog bataljka nepodesnog za protetisanje, T-176-20% Liste zbog nagrđenosti-ožiljnih promjena i T-104.a)-

30% zbog kontrakture desnog koljena, te da nema kontrakture desnog skočnog zgloba na šta se tužilac žali, jer nema znakova lezije n. Medijanusa desno, koji bi tužioca sprečavali da upotrebljava štake. Prihvatajući da je nalaz i mišljenje dat u skladu sa članom 5. Pravilnika o radu ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 100/12, u daljem tekstu: Pravilnik o radu ljekarskih komisija) i da je osporeni akt pravilan, ocijenio je da su neosnovani navodi iz tužbe da je pogoršano zdravstveno stanje tužioca, jer da te tvrdnje nisu argumentovane.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude, tužilac osporava njenu zakonitost zbog povrede materijalnog prava i povrede propisa o postupku koja je od uticaja na rješenje stvari. Ističe da je presuda zasnovana na pogrešnoj primjeni člana 5. Pravilnika o radu ljekarskih komisija, po kojoj nalaz i mišljenje mora biti potpun, jasan i dovoljno obrazložen, jer da nalaz i mišljenje ne sadrži navođenje medicinske dokumentacije u koju je izvršen uvid, da nisu dati podaci o pregledu tužioca, ne sadrži sva oboljenja koja postoje kod tužioca, ne pominje se da se sada tužilac kreće uz pomoć invalidskih kolica, a da to proizlazi iz nalaza i mišljenja specijaliste neurologa od 24. jula 2014. godine kojim je odobreno izdavanje kolica, da nisu cijenjeni CT i RTG nalazi od 03. januara 2013. godine i od 15. februara 2013. godine, prema kojim su utvrđeni tumori u obje sjedne kosti i kuku desne noge, da se komisija samo poziva na nalaz EMNG od 30. juna 2015. godine i navodi da je u poboljšanju u odnosu na nalaz iz 2012. godine, ali ne dovodi ga u vezu sa nalazom iz 2008. godine, pa da pogrešno zaključuje da nije došlo do pogoršanja u odnosu na konačnu ocjenu. Ocjene su proizvoljne, jer da ne odgovaraju priloženoj medicinskoj dokumentaciji. U pogledu kontrakture desnog skočnog zgloba da je pogrešna konstatacija komisije, jer iz otpusne liste sa epikrizom od 06. februara 2012. godine i nalaza od 04. juna 2013. godine, proizlazi da postoje ograničeni pokreti u desnom skočnom zglobu, koje u prilogu dostavlja. Ističe da je u upravnom postupku u kojem je donesen osporeni akt nepravilno primijenjen član 10. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP), jer nije izvršena savjesna i brižljiva ocjena dokaza. Pored toga, sud se u pobijanoj presudi nije pozvao na član 102. Zakona o pravima boraca, pa i zbog toga nije pravilno ispitana zakonitost osporenog akta. Sud je primijenio Pravilnik o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 22/93, u daljem tekstu: Pravilnik), koji je prestao da važi. Ukazuje da mu je pravosnažnim rješenjem od 25. juna 1998. godine bilo priznato svojstvo RVI prve kategorije sa 100% invaliditeta, jer je zbog učešća u ratu u svojoj 26. godini ostao bez noge i oka, a oštećeni su mu i drugi dijelovi tijela, a da iz tužiocu nepoznatih razloga rješenjem od 30. maja 2008. godine je utvrđen status RVI druge kategorije sa 100% invaliditeta. Iz tih razloga predlaže da se zahtjev uvaži, presuda preinači, tako da se tužba uvaži i osporeni akt poništi.

U odgovoru na zahtjev, tuženi ističe da su svi navodi zahtjeva cijenjeni u obrazloženju osporenog akta i od strane suda povodom pokrenutog upravnog spora, zbog čega predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Upravni postupak je pokrenut po zahtjevu tužioca za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta, zbog pogoršanja zdravstvenog stanja, koji je podnesen dana 21. februara 2012. godine, jer da je kod tužioca došlo do pogoršanja kičmenog stuba usljed narušene šeme

hoda kao posljedica ranjavanja i nemogućnosti korišćenja pomagala za kretanje i pogoršanja oštećenja preostale desne noge u odnosu na ranije utvrđeno stanje, uz koji je priložena nova medicinska dokumentacija. Prvostepenim rješenjem od 27. aprila 2012. godine, na osnovu člana 87. stav 1. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 134/11, 9/12 i 40/12, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca), zahtjev je odbijen, jer je nalazom i mišljenjem prvostepene ljekarske komisije broj: 38/12 od 24. aprila 2012. godine, datim nakon uvida u priloženu medicinsku dokumentaciju utvrđeno da nema elemenata za povećanje kategorije vojnog invaliditeta i da nisu ispunjeni uslovi iz člana 102. stav 1. istog zakona. U daljem postupku, rješavajući po službenoj dužnosti u postupku prevođenja, u smislu člana 126. stav 2. Zakona o pravima boraca, organ je zaključio da je u postupku koji je prethodio donošenju zamijenjenog rješenja broj: ... od 15.6.2009. godine, donesenog na osnovu nalaza nadležne ljekarske komisije broj: ... od 5.5.2008. godine kojim je data konačna ocjena vojnog invaliditeta, pravilno odlučeno, pa je tužiocu i dalje priznato svojstvo RVI druge kategorije sa 100% invaliditeta sa pravim po tom osnovu, počev od 01. januara 2012. godine.

U postupku po žalbi, drugostepena ljekarska komisija je izvršila pregled tužioca i uvid u raspoloživu medicinsku dokumentaciju, te je utvrdila da nema osnova za utvrđenje novog procenta vojnog invaliditeta. Na osnovu nalaza EMNG GE od 30. juna 2015. godine, utvrđena je lezija korjenova C6 i C7 desno, umjerenog stepena i da nema znakova sindroma karpalnog tunela desno. Obrazložila je da je taj nalaz u odnosu na nalaz iz 2012. godine poboljšan, jer je operativnim putem urađena dekompresija n. Medijanusa desno. Komisija se izričito izjasnila da nije došlo do pogoršanja u odnosu na nalaz iz 2008. godine: u pogledu gubitka jednog oka po osnovu kojeg je cijenjen po T-156-50% Liste procenata, da nije došlo do pogoršanja vida na drugom oku, po T-116-90% zbog amputacije lijeve natkoljenice uz primjenu člana 7. Pravilnika uvećano za 10% zbog bataljka nepodesnog za protetisanje, na osnovu kliničkog pregleda komisije je utvrđeno da nema promjena po T-176-20% Liste zbog nagrđenosti-ožiljnih promjena, te je na osnovu kliničkog pregleda ortopeda i fizijatra koji su članovi drugostepene ljekarske komisije utvrđeno da nema pogoršanja po T-104.a)-30% zbog kontrakture desnog koljena. Utvrđeno je da nema kontrakture desnog skočnog zgloba, na šta se tužilac žali. EMNG nalaz je jedini objektivian i mjerodavan za utvrđenje oštećenja živaca, a analizom tog nalaza je utvrđeno da nema znakova lezije n. Medijanusa desno, koji bi tužioca sprečavali da upotrebljava ortopedsko pomagalo-štake. Ocjenom nalaza i mišljenja tuženi je zaključio da je dat prema uputama suda, jer je naknadno pribavljen nalaz EMNG GE, na osnovu kojeg je sa sigurnošću utvrđeno da nije došlo do pogoršanja zdravstvenog stanja tužioca u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta. To su razlozi zbog kojih je žalba odbijena. Tuženi je istovremeno izvršio reviziju rješenja saglasno članu 98. stav 1., 2. i 3. i člana 99. stav 1. Zakona o pravima boraca, dajući saglasnost na prvostepeno rješenje. Presudom je tužba odbijena kao neosnovana i održan na pravnoj snazi osporeni akt.

Pobijana presuda je pravilna i zakonita.

Ako kod vojnog invalida dođe do pogoršanja stanja u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta, on može podnijeti zahtjev za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta, ali ne prije isteka tri godine od dana konačne ocjene ljekarske komisije kojom mu je utvrđen ili potvrđen postojeći procenat invalidnosti, saglasno odredbi člana 102. stav 1. Zakona o pravima boraca.

Novi procenat vojnog invaliditeta se utvrđuje samo ako kod vojnog invalida dođe do pogoršanja stanja u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta. Činjenica da je pogoršano stanje u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta se utvrđuje na osnovu nalaza, mišljenja i ocjene nadležnih ljekarskih komisija, kako je propisano članom 92. stav 1. Zakona o pravima boraca.

Imajući u vidu izneseno i ovaj sud prihvata da je drugostepena ljekarska komisija dajući nalaz i mišljenje u pogledu postojanja osnova za povećanje procenta vojnog invaliditeta dala jasno i potpuno obrazloženje o činjenicama bitnim za odlučivanje u vezi sa ocjenom oštećenja organizma tužioca nastalog naprijed opisanim ranjavanjem. U postupku rješavanja po zahtjevu tužioca pribavljen je nalaz EMNG GE, kao jedini mjerodavan i objektivan za utvrđivanje postojanja oštećenja živaca, na osnovu kojeg je utvrđeno da nema znakova lezije n. Medijanusa desno, koji bi onemogućavao tužioca da koristi štake. Utvrđeno je da nije došlo do pogoršanja zdravstvenog stanja u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta. Iz tog razloga ne utiče na drugačije odlučivanje prigovor tužioca da mu je odobrena nabavka invalidskih kolica, te da drugostepena ljekarska komisija nije pravilno ocijenila priloženu medicinsku dokumentaciju, jer nijedan dokaz priložen spisu ne dovodi u sumnju dati nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije.

Kako nije bilo uslova za uvaženje tužbe, pobijanom presudom je predmetna tužba pravilno odbijena kao neosnovana.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog nezakonitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, zbog čega se zahtjev za njeno vanredno preispitivanje odbija na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona, jer nema osnova za poništenje akta iz člana 10. ZUS.

Zapisničar
Margareta Nikić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić